

Sygn. akt OSD 35/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED]
z dnia 16 lipca 2014 roku

z dnia 25 sierpnia 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED]
w składzie:

Przewodnicząca: r. pr. Anna Mościńska
Sędzia sprawozdawca: r. pr. Krystyna Skotowska - Tomkiewicz
r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Marek Kozica

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Anity Woronieckiej

w sprawie odwołania skarżących od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu
dochodzenia z dnia 04.06.2014 r. (RD [REDAKTED])

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED]
[REDAKTED] z dnia 4 czerwca 2014 roku, sygn. akt RD [REDAKTED] w sprawie odmowie
wszczenia dochodzenia w sprawie.
- II. kosztami postępowania w kwocie 544,90 zł (*pięćset czterdzieści cztery złote,
dziewięćdziesiąt groszy*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]
[REDAKTED]

Anna Mościńska

[REDAKTED]

[REDAKTED]

OSD 35/14

Uzasadnienie

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w dniu 10.06.2014 r. wpłynęło zażalenie pokrzywdzonych [REDAKTOWANE] na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 4 czerwca 2014 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia dotyczącego nienależytego wykonywania obowiązków określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (j.t Dz. U. z 2014 poz.637) przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] (sygn. akt RD 66/14).

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 25 sierpnia 2014 r. skarżący nie stawili się, lecz nadesłali drogą elektroniczną ze Stanów Zjednoczonych AP, gdzie stale zamieszkują, pismo, w którym w pełni podtrzymali zażalenie.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia o umorzeniu dochodzenia. z dnia 4 czerwca 2014 r.
Sędzia sprawozdawca zreferował sprawę.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 4 czerwca 2014 r. odmówił wszczęcia dochodzenia dotyczącego nienależytego wykonywania obowiązków określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] (k.26-29)

W skierowanym do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] zawiadomieniu Państwo [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] wskazali na naruszenie przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] Kodeksu Etyki Radcy Prawnego mającego polegać na:
-niewłaściwym zachowaniu przed rozprawą w sprawie prowadzonej przez Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE] Wydział [REDAKTOWANE] Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE] w dniu 26 maja 2014 r. poprzez uniemożliwienie kontaktu pomiędzy świadkami w sprawie: [REDAKTOWANE]

-niewłaściwym zachowaniu w trakcie rozprawy w sprawie prowadzonej przez Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE], Wydział [REDAKTOWANE] Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE] w dniu 26 maja 2014 polegającym na ustalaniu „prawdopodobnie przez kiwanie głową do świadka i nieme pytania” dalszego zachowania świadka, co zostało zaznaczone przez sąd w protokole z rozprawy;

-niewłaściwym zachowaniu po rozprawie w sprawie prowadzonej przez Sądem Okręgowym [REDAKTOWANE], Wydział [REDAKTOWANE] Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE] w dniu 26 maja 2014 polegającym na zwróceniu się do świadków i towarzyszących im osób słowami: „Proszę za mną. Teraz sobie z Państwem porozmawiam”.

(dowód: zawiadomienie skarżących z dnia 28 maja 2014 r. k.1- 3)

Radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentowała [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] o zapłatę, prowadzonej przez Sąd Okręgowy [REDAKTOWANE], Wydział [REDAKTOWANE] Cywilny, Sygn. akt [REDAKTOWANE]. W dniu 26 maja 2014 r. w sprawie tej odbyła się rozprawa na której słuchani byli świadkowie: [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] skorzystali z prawa odmowy zeznań. W trakcie rozprawy Sąd w protokole z rozprawy utrwał zachowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] w następujący sposób: „W tym miejscu świadek wraz z pełnomocnikiem pozwanego ustalają prawdopodobnie przez kiwanie do siebie głowami i niemymi pytaniami, dalsze zachowanie świadka.”

(dowód: protokół z rozprawy z dnia 26 maja 2014 r. k.14-20)

Zdaniem skarżących, radca prawny [REDAKCYJNE] przed rozprawą w dniu 26 maja 2014 r. miała uniemożliwić kontakt pomiędzy świadkami w sprawie: [REDAKCYJNE]

[REDAKCYJNE] Natomiast po rozprawie w dniu 26 maja 2014 r. radca prawny [REDAKCYJNE] zwróciła się do [REDAKCYJNE] oraz [REDAKCYJNE]

[REDAKCYJNE] (który również odmówił składania zeznań) a także Pani [REDAKCYJNE] która nie była świadkiem: „Proszę za mną. Teraz sobie z Państwem porozmawiam”.

dowód: zeznania świadka [REDAKCYJNE] (k. 5-8), zeznania świadka [REDAKCYJNE] (k. 9-9-13), zeznania świadka [REDAKCYJNE] (k.21-25)

Skarżący nadesłali drogą elektroniczną ze Stanów Zjednoczonych AP, gdzie stale zamieszkują, pismo, w którym w pełni podtrzymali zażalenie.

(dowód: uzupełnienie odwołania przez skarżących (k.42-44)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mając na uwadze powyższe ustalenia zważył co następuje:

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie, czy w określonej sytuacji doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego oraz czy można na podstawie zgromadzonych dowodów przypisać obwinionemu winę za naruszenie tych zasad oraz – w przypadku uznania, że doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego – o zastosowaniu kar dyscyplinarnych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zarzutów stawianych radcy prawnemu [REDAKCYJNE]. Obowiązkiem radcy prawnego, jako pełnomocnika procesowego jest działanie w interesie reprezentowanego przez niego klienta. Przeciwdziałanie kontaktom świadków, którzy mają składać zeznania przed rozprawą niewątpliwie może służyć realizacji tego obowiązku, a z całą pewnością nie może być podstawą do postawienia radcy prawnemu zarzutu nieetycznego działania. Dotyczy to także sytuacji, w której skarżący usiłowali wpłynąć na zeznania świadka, skoro świadek ten odmówił składania zeznań w sprawie, korzystając z przysługującego prawa do odmowy zeznań (art. 261 kpc).

Nie było również naruszeniem zasad etyki obowiązujących radcę prawnego zwrócenie się po rozprawie, do [REDAKCYJNE] oraz [REDAKCYJNE] (który również odmówił składania zeznań) a także [REDAKCYJNE] która nie była świadkiem: „Proszę za mną. Teraz sobie z Państwem porozmawiam”, ponieważ wśród osób tych nie było przeciwnika procesowego klienta reprezentowanego przez radcę prawnego, a sama forma zwrócenia się przez radcę prawnego do tych osób nie stanowi naruszenia obowiązujących radcę prawnego zasad etyki.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż doszło do naruszenia przez radcę prawnego Zasad Etyki Zawodowej Radców Prawnych lub czynu określonego w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych. Należy podnieść, że zgodnie z postanowieniem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej:

- 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego;
- 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego.

W niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie stwierdził popełnienia przez radcę prawnego [REDAKCYJNE] czynów które mogłyby zostać zakwalifikowane jako

przewinienie dyscyplinarne i dlatego Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia z dnia 4 czerwca 2014 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia dotyczącego nienależytego wykonywania obowiązków określonych w ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych przez radcę prawnego [REDACTED]

Wskazać należy, że zadaniem postępowania dyscyplinarnego nie może być rozstrzygnięcie sporów merytorycznych pomiędzy stronami, a o jedynie weryfikacja zgodności postępowania radcy prawnego z przepisami ustawy o radcach prawnych oraz postanowieniami Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podnosi, że postępowanie dyscyplinarne nie jest i nie może być przedłużeniem albo uzupełnieniem procesu sądowego, a rzecznik lub sąd dyscyplinarny nie mogą uzupełniać lub poprawiać postępowania toczącego się przed sądem powszechnym.

Oddalając skargę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i uznał, że prowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że obwiniona nie popełniła zarzucanych jej czynów, wobec czego orzeczono jak w sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął na podstawie przepisów art 70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne, stronom nie przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych.

Helena

Anna Maria Suda